

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **P. K.**, zastoupený JUDr. Filipem Behenským, advokátem se sídlem Kropáčkova 563/14, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2010, č. j. 157374/2010/KUSK, sp. zn. SZ 136577/2010/KUSK REG/SI, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2011, č. j. 11 A 26/2011 – 29, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na **přiznání odkladného účinku** kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 12. 10. 2010, č. j. 157374/2010/KUSK, sp. zn. SZ 136577/2010/KUSK REG/SI, bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Uhlířské Janovice, odboru ŽP a výstavby, ze dne 28. 7. 2010, č. j. OŽP SÚ/2146/2010/bo/roz, jímž bylo žalobci (dále také „stěžovatel“) nařízeno odstranění staveb 12 buněk Mělník nad Sázavou na pozemku st. p. X, parc. č. X v kat. území M. n. S.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, která byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2011, č. j. 11 A 26/2011 – 29, odmítnuta.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost. V řízení o kasační stížnosti pak podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Uvedl, že Městský soud v Praze v důsledku rozhodnutí o odmítnutí žaloby nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě. Výkon správního rozhodnutí by pro stěžovatele znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Odstranění 12 buněk na pozemku st. p. X, parc. č. X v kat. území M. n. S., je technicky i finančně náročnou akcí vyžadující těžkou techniku (jeřáby, nákladní auta). V případě úspěchu kasační stížnosti stěžovatele a jeho úspěchu v řízení před Městským soudem v Praze by byl výkon rozhodnutí v současné době naprosto nevhodný a způsobil by stěžovateli značnou majetkovou újmu. Přiznání odkladného účinku nebude podle názoru stěžovatele v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud důvody pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti neshledal.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, avšak Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud předně zdůrazňuje, že odkladný účinek, který lze za splnění předpokladů § 73 s. ř. s. přiznat kasační stížnosti, působí pouze vůči rozhodnutí krajského soudu. Pokud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není žalobě přiznán odkladný účinek za podmínek stanovených v § 73 s. ř. s., a nedošlo-li rozhodnutím krajského soudu o meritu věci ve vztahu k napadenému správnímu rozhodnutí ke změně této skutečnosti (tedy došlo-li k zamítnutí či odmítnutí žaloby, takže správní rozhodnutí nebylo rozhodnutím krajského soudu nijak dotčeno), odkladný účinek kasační stížnosti působící jen vůči rozhodnutí krajského soudu nemůže mít na účinky správního rozhodnutí žádný vliv. Smyslem rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je přitom oddálit nastoupení nepříznivých důsledků napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli a to do právní moci soudního rozhodnutí. Ve shora popsané situaci však přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nelze takového právního důsledku dosáhnout.

To platí i v projednávané věci. Ze soudního spisu totiž Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel v řízení o žalobě vedeném před Městským soudem v Praze podal žádost o povolení odložení výkonu rozhodnutí, kterou bylo podle jejího obsahu možné považovat za návrh na přiznání odkladného účinku žaloby podle § 73 s. ř. s. Městský soud v Praze v napadeném usnesení uvedl, že vzhledem k odmítnutí žaloby již o tomto návrhu stěžovatele nerozhodoval.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není na místě, neboť by nebylo schopno cokoliv změnit na právním postavení stěžovatele.

Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak v daném případě naplněny nebyly, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Nejvyšší správní soud však současně stěžovatele vyrozumívá o tom, že může podat návrh na vydání předběžného opatření podle § 38 s. ř. s. Podle citovaného ustanovení platí, že byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2012

JUDr. Jaroslav Vlašín .
předseda senátu